

rammeaftale så helt konkret kan udfyldes lokalt af ledelsen, tillidsrepræsentanterne og medarbejderne. Men man kan ikke med dette forslag føle sig presset til at organisere sikkerhedsarbejdet anderledes, end loven giver mulighed for, for det kræver som sagt en organisationsaftale på centralt niveau.

Hr. Brian Mikkelsen spurgte, om en sådan dobbeltaftale nu også er nødvendig, og det har jeg i og for sig lige svaret på i mit svar til hr. Helge Sander. Men derudover vil jeg sige, at hvis ikke dobbeltaftalen var gældende i dette lovforslag, ville man med rette kunne være bekymret for, om sikkerhedsarbejdet også fik den stærke placering i virksomhederne og i det faglige arbejde, som er en helt klar forudsætning for, at vi kommer videre og får et bedre arbejdsmiljø, end vi har i dag.

Til fru Anne Baastrup vil jeg sige, at jeg er enig i, at sikkerhedsarbejdet skal styrkes, og at muligheden for, at sikkerhedsorganisationen kan komme til at virke stærkt, skal styrkes ved hjælp af uddannelse.

Det er jo også derfor, jeg er glad for den stemmeaftale, vi har i forbindelse med finansloven, og som lige præcis siger noget om både sikkerhedsorganisationen, uddannelsen, strafferammerne, effektiviseringen af klagesystemet og alle de andre ting, som klart følger med dette forslag, og som bliver præsenteret af mig enten i morgen eller i overmorgen, og det var jo noget af det, fru Anne Baastrup var inde på.

Afslutningsvis vil jeg sige til hr. Tom Behnke, at sådan som hr. Tom Behnke har læst forslaget, har han ikke forstået det helt rigtigt, for det er sådan, at den dispensationsmulighed, som jeg har, ikke giver mulighed for dette, og her henholder jeg mig til Kammeradvokaten, som faktisk har anbefalet indførelse af en lovhemmel til at organisere arbejdet noget mere fleksibelt, hvis man i øvrigt kan blive enige om det.

Men jeg vil også sige, at i første omgang, da SIO-perspektivudvalget kom med sin anbefaling for et par år siden, var den almindelige opfattelse hos arbejdsmarkedets parter, at det kunne gøres ifølge den dispensationsmulighed, jeg har.

Det hørte vi så Kammeradvokaten om, og den tilbagemelding, vi har fået her, siger altså, at en lovhemmel er nødvendig, og det er så baggrunden for dette lovforslag, for det er jo både praktisk og lovmedholdeligt, at der ikke gives dispensationer, som der ikke er politisk dækning for.

Så sådan som hr. Tom Behnke har opfattet forslaget, er det faktisk lidt forkert opfattet. Det er nødvendigt med en lovgivning, og den dispensationsmulighed, jeg har i dag, er ikke tilstrækkelig.

Og så er jeg meget enig med hr. Frank Aaen i, at arbejdsmiljøet hverken er sundt eller sikkert nok, og jeg er også meget enig i, at ansvaret for, at det sikres, ligger hos arbejdsgiverne; det siger arbejdsmiljøloven jo meget klart. Men at arbejdsmiljøet ikke kan komme til at fungere, medmindre der er et fornuftigt samarbejde mellem ledelsen, de faglige sikkerhedsrepræsentanter og medarbejderne, siger sig selv. Det skal foregå i et samarbejde, men det er arbejdsgiverens ansvar, og det er også arbejdsgiveren, der skal stå til ansvar, hvis arbejdsmiljøet ikke er i den stand, som loven siger at det skal være. Og det er det altså ikke på mange virksomheder, og det er faktisk baggrunden for, at vi i løbet af det næste par måneder faktisk kommer med forslag, som lige præcis skal lægge det pres på og give det løft til arbejdsmiljøet, som arbejdsmiljøet fortjener.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke(FP):

Tak for det klare svar – så blev jeg så meget klogere. Men jeg er endnu ikke blevet helt klog nok på, hvad konsekvenserne af forslaget bliver, for sådan som jeg læser det, er der to betingelser, der skal være opfyldt:

Først og fremmest skal der være en aftale mellem arbejdsgiveren og de ansatte i virksomheden eller dele af virksomheden, og det synes jeg er fint nok, for selvfølgelig skal der være en aftale om, hvordan tingene skal gøres, hvis de skal gøres på en anden måde end den sædvanlige.

Men så skal der altså også være en aftale mellem en eller flere lønmodtagerorganisationer og den eller de modstående arbejdsgiverorganisationer, og det betyder jo, at det kun er virksomheder og lønmodtagere, som er organiserede, der har mulighed for at dispensere fra de generelle regler.

Er det korrekt forstået, at det er kun dem, der er i henholdsvis fagforening og arbejdsgiverforening, der har mulighed for at dispensere fra de regler, der ellers er gældende?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er korrekt forstået, at der skal være en rammeaftale på organisationsniveau, altså på over-